

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 1Csp/41/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718201422
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jarmila Bíliková
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2718201422.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou Mgr. Jarmilou Bílikovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom: Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený splnomocnencom: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom: Mýtna 48, 810 00 Bratislava proti žalovanej: T. J., B.. XX.XX.XXXX, X.: T.. O. XXXX/XX, XXX XX V. o zaplatenie 1438,50 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 78,31 eur s 8,05% úrokom z omeškania ročne od 05.12.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu vo zvyšku z a m i e t a .

III. Súd žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (jeho právny predchodca) sa žalobou doručenu súdu dňa 01.10.2018 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť sumu 1438,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy od 05.12.2015 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobu dôvodil tým, že so žalovanou jeho právny predchodca uzatvoril dňa 02.08.2012 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku v sume 1649,57 eur. Podľa zmluvy mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 85 mesačných splátkach v sume po 44,89 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky 3815,65 eur. Žalovaná uhradila sumu 1571,26 eur. Žalovaná porušila svoju povinnosť splácať jednotlivé splátky riadne a včas. Listom zo dňa 28.09.2015 - predžalobnou upomienkou žalobca upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti úveru. K úhrade dlžných splátok nedošlo ani dodatočne a dňa 19.11.2015 žalobca úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 29.11.2015 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Celkový dlh žalovanej predstavuje sumu 1438,50 eur. Žalobca uplatnil zákonné úroky z omeškania a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. Zmluvnú pokutu v sume 185,52 eur si žalobca neuplatňuje. Ku dňu podania žaloby mala žalovaná uhradiť sumu 3009,76 eur, ktorá tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu a suma po zosplatnení dlhu. Ku dňu podania žaloby žalovaná zaplatila sumu 1571,26 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutej pôžičky. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení označil listinné dôkazy, ktoré pripojil k žalobe: zmluva o pôžičke, zmluvné podmienky, prehľad splátok a úhrad, predžalobná upomienka + doručenka, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti. Na základe výzvy súdu zopakoval skutkové tvrdenia v žalobe o vyhlásení okamžitej splatnosti pôžičky s tým, že žalovanej bolo oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti zasielané obyčajnou poštou s poukazom na predchádzajúce upozornenie pred zosplatnením. Vo vzťahu k existencii náležitosti podľa § 9 ods. (bez uvedenia), písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch poukázal na výrok Súdneho dvoja EÚ zo dňa 09.11.2006 vo veci C-42/15. Termín konečnej splatnosti je uvedené v zmluve pričom v spojení so zmluvnými podmienkami, s ktorými sa žalovaná oboznámila sú tieto lhodnty vyjadrené v zmysle čl. 6 bod 6.2 VP do 20. dňa v príslušnom

kalendárnom mesiaci a v zmysle bodu 6.4 je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Doba trvania v prípade riadneho splácania poskytnutého úveru je 85 mesiacov pripadajúcich na riadne predpísané zmluvné splátky, o čom bola žalovaná oboznámená a mala tak vedomosť o dobe trvania úveru ako aj o termíne konečnej splatnosti.

2. Uznesením zo dňa 15. marca 2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.04.2019 súd pripustil, aby do konania na miesto dovtedajšieho žalobcu vstúpil hore označený žalobca v zmysle ustanovenia § 80 ods. 1 - 3 C.s.p.

3. Žaloba spolu s prílohami a výzvou zo dňa 03.12.2018 bola doručená žalovanej dňa 25.02.2019. Žalovaná sa k žalobe nevyjadřila.

4. Súd rozhodol vo veci na nariadenom pojednávaní dňa 21.05.2019 s použitím § 180 C.s.p., keď zástupca žalobcu svoju neprítomnosť ospravedlnil bez žiadosti o odročenie pojednávania.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so skutkovými tvrdeniami v žalobe, listinnými dôkazmi pripojenými k žalobe, výsluchom žalovanej a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

6. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok ako veriteľ a žalovaná ako klient uzavreli dňa 02.08.2012 Zmluvu o pôžičke č. 5016026, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička na úhradu záväzkov voči spoločnosti v sume 1649,57 eur.

7. Predmetom zmluvy o pôžičke bolo poskytnutie pôžičky v sume 1649,57 eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splatiť za týchto podmienok: počet splátok 85, výška mesačnej splátky 44,89 eur, termín konečnej splatnosti 9/2019, celková suma pôžičky 3815,65 eur, celkové náklady spotrebiteľa 2166,08 eur, RPMN 32%, ročná úroková sadzba 32%, priemerná hodnota RPMN 19.59%

8. V čl. 6 podmienky splácania v bode 6.1 dohodli strany, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, inak v sume uvedenej v zmluve a v termíne uvedenom v bode 6.2 zmluvných podmienok. Podľa bodu 6.2 pokiaľ nie je v splátkovom alebo zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Podľa bodu 6.4 prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. VOP neboli podpísané žalovanou.

9. Predžalobnou upomienkou zo dňa 28.09.2015 a doručenou žalovanej dňa 12.10.2015 veriteľ oznámil žalovanej nedoplatok na splátkach v celkovej výške 188,42 eur s tým, že ak do 05.11.2015 nedôjde k úhrade plátky splatnej v mesiaci 07/2015 bude oprávnený úver zosplatiť.

10. Oznamením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.11.2015 veriteľ oznámil žalovanej, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz vo výške 1452,96 eur z dôvodu neuhradenia dlžných splátok v predžalobnej upomienke riadne a včas.

11. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovaná zaplatila úhrady na splátkach v sume 1571,26 eur.

12. Výsluchom žalovanej mal súd preukázané, že sa nevie vyjadriť k predmetnej pôžičke, pretože má viacej pôžičiek. Zrejme sa jednalo o úver, ktorým mala splatiť predchádzajúce úvery. Nepamätala si podmienky uzavretej zmluvy o pôžičke. Býva v nájomnom byte s manželom, ktorý je nevidiaci a má vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi, ktorý navštevuje internátnu školu pre slabozrakých a nevidiacich. Poberá mesačne invalidný dôchodok v sume 320 eur, manžel 290 eur. Mesačne platia nájom 200 eur, 32 eur elektrinu, 18 eur internej a RV, 22 eur poistenie, internát a stravu synovi 60 eur, 2 x týždenne cestovné na internát. Nemá peniaze za zaplatenie žalovanej sumy.

13. Súd posúdil nárok žalobcu uplatnený v žalobe s použitím ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, Občianskeho zákonníka (OZ) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy.

14. Podľa § 52 ods. 1 - 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

18. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

19. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 3 Nar. vl. č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Aktívna legitimácia žalobcu v konaní nebola sporná a vyplýva z výpisu z OR OS Bratislava I a Notárskej zápisnice č. N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCR1s 55029/2017 zo dňa 11. decembra 2017 a Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.06.2017.

23. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané a nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, keď právny predchodca žalobcu vystupoval ako dodávateľ, ktorý konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná ako spotrebiteľ, ktorý nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Predmetom uzavretej zmluvy o úvere bolo poskytnutie úveru (pôžičky) a to na úhradu záväzkov voči spoločnosti v sume 1649,57 eur s dohodnutými podmienkami zhora.

24. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu zmluvné podmienky upravené touto spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie ako vyplýva z citovaných ustanovení. Ustanovenie § 54 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

25. Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v Smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len Smernica).

26. Ustanovenia § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník) , ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky vy sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je dôsledkom transpozície čl. 8 Smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku.

27. V rámci vykonaného dokazovania uzavretou zmluvou o spotrebiteľskom úvere má súd za to, že sa jedná o formulárovú zmluvu zo dňa 02.08.2012, ktorá nezodpovedá požiadavkám kladeným na zmluvu o spotrebiteľskom úvere v rámci ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť uzatvorená písomne a okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať aj náležitosti uvedené v ustanovení § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

28. Súd má za to, že predmetná zmluva neobsahuje obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a to údaj o dobe trvania a konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Tento údaj musí byť v zmluve uvedený výslovne, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí, (napr. počtu splátok úveru, nejednoznačne určený deň stanovený počtom dní od uzavretia zmluvy) alebo neurčitým určením len mesiacom a rokom ako v tomto prípade 9/2019. Takéto určenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová špecifikácia termínu konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ žalobca poukazuje na dohodnuté všeobecné obchodné podmienky, tieto tvoria samostatnú listinu, ktorá nebola podpísaná stranami zmluvy, teda neboli podmienky dohodnuté písomne.

29. Spotrebiteľská zmluva neobsahuje ani ďalšiu obligatórnu náležitosť stanovenú zákonom podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalobca resp. jeho právny predchodca ako dodávateľ mal zákonnú povinnosť uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere túto náležitosť a to pod sankciou považovania úveru za bezúročný a bez poplatkov. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku, príp. porovnať s inými ponukami na trhu (napr. uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo/245/2010). Termín splátky nebol uvedený v texte zmluvy, ale v texte zmluvných podmienok, písaných malým písmom v množstve ďalších podmienok.

30. Na tomto právnom závere nič nemení ani právny názor a závery, ktoré prijal Súdny dvor EÚ v rozhodnutí vo veci C-42/2015 zo dňa 09.11.2016.

31. V uvedenej právnej veci Súdny dvor EÚ vo svojej odpovedi na 1. otázku uviedol, že Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

32. Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení Smernice. Zákon o spotrebiteľských úveroch v citovaných ustanoveniach, nad rámec Smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere, na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

33. Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch sa tak líši od požiadavky Smernice, keď ide nad rámec Smernice a jednoznačne vyžaduje vyjadrenie jednak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozhodnutiami krajských súdov a Najvyššieho súdu SR. V zmysle tejto judikatúry je uvedené ustanovené potrebné vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov

a splátok iných poplatkov, inak sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

34. Právna doktrína (závery teoretikov, vrátane odborných článkov) upriamuje pozornosť súdov pri právnej úprave platnej a účinnej v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy na nemožnosť priamej aplikácie rozhodnutia ESD v rozhodovacej činnosti súdov, ako aj na nemožnosť priamej aplikácie článkov Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES, pokiaľ ide o reguláciu konkrétnych práv a povinností sporových strán, ktorú sú fyzickými alebo právnickými osobami.

35. V tomto smere práve doktrína poukazuje na to, že smernice vydané Európskym parlamentom a Radou ako zdroj komunitárneho práva nie sú priamo aplikovateľné na vnútroštátnu reguláciu práv a povinností individuálnych subjektov (fyzických a právnických osôb) a účinok smernice možno dosiahnuť len prostredníctvom tzv. eurokonformného výkladu vnútroštátneho právneho poriadku, eventuálne aj v súčinnosti s výkladom, ktorý prinášajú rozhodnutia ESD.

36. V tejto súvislosti však treba konštatovať, že ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. (najmä ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) tohto zákona v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy) sú natoľko striktné, že ich nemožno preklenúť ani uvedeným eurokonformným výkladom uvedenej smernice a akceptovaním východísk, ktoré prináša rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie. Na tomto mieste treba totiž zdôrazniť striktnosť a jednoznačnosť tohto ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré vyžaduje jednoznačnú špecifikáciu rozčlenenia splátky na časť pripadajúcu na zaplatenie istiny, úrokov, prípadne poplatkov, vrátane prípadného poradia, ktorým sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Samotný žalobca nepopiera, že predmetná zmluva o úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou tieto náležitosti nespĺňa, pretože táto zmluva obsahuje údaj o výške splátky, o počte mesačných splátok a termíne splatnosti každej splátky, vrátane konečnej splatnosti úveru, avšak neobsahuje špecifikáciu v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch (ZoSÚ) jednotlivých častí splátky (t.j. istina, úrok a poplatky). Ako bolo vyššie naznačené, uvedenú striktnosť citovaného zákona nemožno za daných okolností pri jednoznačnom znení tohto zákona slovenského právneho poriadku preklenúť ani tzv. eurokonformným výkladom tohto zákonného ustanovenia.

37. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 odsek 2 presne definuje, aké náležitosti, okrem všeobecných (§ 43 Občianskeho zákonníka), musí spotrebiteľská zmluva obsahovať. Okrem iného v § 9 odsek 2 písm. k) uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Z uvedeného je zrejmé, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy bolo aj suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová suma, počet a termíny splátok sa viažu ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Je teda jednoznačné, že v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termíny splátok. V danom prípade zmluva o úvere, ktorá je predmetom tohto konania uvedené náležitosti nespĺňa.

38. V súlade s § 220 ods. 2 C.s.p., súd zohľadňuje aj ustálenú rozhodovaciu prax súdov. Pokiaľ ide o rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej, súd poukazuje na to, že judikatúra vyšších súdov v otázke jeho aplikácie ja odlišná. Preto súd odkazuje na hore citované ustanovenie § 54 ods. 2 OZ a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí NS SR sp.zn. 4Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

39. Súd vzhľadom na uvedené pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe súdov sa priklonil k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší. Princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V tejto súvislosti sú poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí NS SR sp.zn. 6Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v

konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa“.

40. V súvislosti s výkladom rozsudku Súdneho dvora EÚ v právnej veci C-42/15 súd poukazuje na aplikačnú prax a rozhodnutia súdov napr. KS v Prešove sp.zn. 21Co/104/2016 zo dňa 30.03.2017, sp.zn. 1Co/2/2017 zo dňa 28.06.2017, sp.zn. 16Cp/7/2017 zo dňa 24.07.2017, sp.zn. 10Co/88/2017, sp.zn. 22Co/34/2017, KS v Trenčíne sp.zn. 27Co/36/2017 zo dňa 28.02.2017, Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11kCo/164/2017 zo dňa 27.06.2017, Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9Co/127/2017.

41. Pri skúmaní ďalších náležitostí zmluvy súd súčasne poukazuje na uvedenú výšku úrokovej sadzby pri poskytnutom úvere a to ročná vo výške 32 % , ktorá mala byť stranami sporu dohodnutá v zmluve. Úroková sadzba pri poskytovaných úveroch by sa nemala výrazne odkláňať od priemeru úrokových sadzieb uplatňovaných bankami pri poskytovaní obdobných úverov. Podľa zverejnených štatistických údajov NBS priemerné úrokové miery zo spotrebiteľských úverov za prvý polrok 2012 predstavovali výšku 13,53% ročne pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných na obdobie nad päť rokov. Dohodnutá úroková sadzba 32% p.a. oproti priemernej úrokovej sadzbe vo výške 13,53% p.a. prevyšuje o viac ako 100% tento priemer, čo rozhodne nemožno považovať za primerané, a tým aj zodpovedajúce dobrým mravom. Ani pri nebankových subjektoch možno vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100%. Súd má za to, že dohodnutá výška úrokovej sadzby je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 OZ a tým aj neplatným dojednaním s použitím § 39 OZ. Súd preto zvážil okolnosti pri poskytovaní úveru a dohodnutí výšky úrokovej sadzby v súvislosti s použitím inštitútu rozporu s dobrými mravmi. V súlade s dobrými mravmi je také konanie veriteľa, ktorý sa pri poskytnutí peňažných prostriedkov uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty za užívanie poskytnutých finančných prostriedkov, a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu a dohodu o úrokoch často práve z dôvodov nedostatku peňažných prostriedkov. Žalovanej bol úver poskytnutý na úhradu nesplatených záväzkov zo štyroch úverov od totožného veriteľa vo výške 1100 eur. Nezodpovedá preto dobrým mravom a všeobecne uznávaným vzťahom, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané úroky. Neprimeranou a preto aj odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú. Zmluva o úvere takto neobsahuje úrokovú sadzbu podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona.

42. Súd s poukazom na právne posúdenie veci považoval poskytnutý úver žalovanej za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 1649,57 eur, z ktorého zaplatila sumu 1571,26 eur a preto je povinná žalobcovi vrátiť z reálne poskytnutých peňažných prostriedkov sumu 78,31 eur (1649,57 - 1571,26). Súd preto uložil žalovanej povinnosť na zaplatenie sumy 78,31 eur a vo zvyšku žalobu zamietol.

43. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania z priznanej sumy od 15.12.2015, uplatnený v žalobe vo výške v súlade so zákonom a vykonávacím predpisom. Žalobca preukázal nárok na priznanie úroku z omeškania, keď bola dodržaná lehota 15 dní upozornenia na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a to po doručení výzvy žalovanej dňa 12.10.2015 a vyhlásenie predčasnej splatnosti dňom 19.11.2015.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Súd o trovách konania rozhodol v zmysle ustanovení § 255 ods. 1 C.s.p. podľa pomeru úspechu strán vo veci, keď žalobca bol v konaní úspešný vo výške 5,45% a žalovaná bola úspešná v zamietnutej časti vo výške 94,55%. Čistý úspech žalovanej predstavuje výšku 89,10%, v ktorej jej vznikol nárok na náhradu trov konania. Žalovaná v konaní žiadny nárok na náhradu trov nepodala, z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývajú. Súd pri rozhodnutí aplikoval čl. 4 ods. 2 Základných princípov C.s.p., keď za danej situácie rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Súd vychádzal z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne trovy nevznikli, že v súlade s čl. 17 Základných princípov C.s.p. zakotvujúcim procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa mu nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom podľa § 262 ods. 1, 2 C.s.p. o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo

zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu. Súd preto žalovanej ako čiastočne úspešnej strane v konaní nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).